

**7° ΕΦΗΒΙΚΟ ΚΥΝΗΓΙ ΘΗΣΑΥΡΟΥ
ΡΕΘΥΜΝΟ 2025**

ΙΣΤΟΡΙΑ

**ΑΔΙΑΦ
ΟΡΟΙ •
ΑΔΙΑΦ
ΘΟΡΟΙ**

ΜΕΡΟΣ 4^ο

Η Αριάδνη είναι ένα κωφό κορίτσι. Η βλάβη της είναι στο ένα αυτί και έτσι μπόρεσε και σπούδασε. Πλέον εργάζεται ως βοηθός ηχολήπτη, η μουσική είναι το πάθος της. Η βλάβη της, αν και αρχικά την περιόριζε κάπως, με την κατάλληλη φροντίδα μοιάζει σαν μια μικρή λεπτομέρεια.

«Η γέφυρα της Ελπίδας.»

ΖΩ ΜΕ ΑΓΑΠΗ – ΣΕΒΑΣΜΟ – ΑΠΟΔΟΧΗ ΓΙΑΤΙ ΕΤΣΙ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΙΑ Η ΖΩΗ

Τίτλος της ομάδας **«ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»**

Οι **«ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»** χάθηκαν στις συζητήσεις μέχρι αργά το βράδυ.

Είχαν τόσα πολλά άλλωστε να πουν..

Αφού μοιράστηκαν τις δυσκολίες, τα εμπόδια που προσπάθησαν να ξεπεράσουν, τις απογοητεύσεις που εισέπραξαν στον αγώνα τους για την αυτονομία, την αυτοεκτίμηση και την αποδοχή, τις νίκες που κέρδισαν, τα σχέδια για το μέλλον άρχισαν να προτείνουν ιδέες για την υλοποίηση της δράσης με σκοπό την ευαισθητοποίηση μικρών και μεγάλων για τη διαφορετικότητα.

-Τίποτα δεν είναι δεδομένο και αυτονόητο στη ζωή. Άλλοι γεννιούνται με αναπηρία ή κάποια δυσκολία αλλά όλοι οι άνθρωποι είμαστε εν' δυνάμει άτομα με αναπηρία.

Φωνάζει η Ρούσα.

-Αγαπώ τον εαυτό μου και παίρνω δύναμη από την αδυναμία μου. Συμπληρώνει ο Φώτης.

-Ανακαλύπτω και εκτιμώ όσα μου χάρισε η ζωή. Λέει ο Μανώλης.

Οι πρόβες για το μιούζικαλ άρχισαν .

Κάθε Τετάρτη απόγευμα στο «Σπίτι του Πολιτισμού» γίνονταν οι πρόβες.

Ο κ. Νίκος καθηγητής εικαστικών του Μανώλη στο 2ο Λύκειο, βοηθούσε στα σκηνικά. Η Αριάδνη με τους συμφοιτητές της από το Τμήμα Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής είχαν την μουσική επιμέλεια της παράστασης.

Η Ρούσα με τον Φώτη είχαν τη σκηνοθετική επιμέλεια.

Όσο περνούσε ο καιρός μέσα από τις συναντήσεις τους για τις πρόβες τα παιδιά δέθηκαν μεταξύ τους περισσότερο και ένιωθαν πια οικογένεια.

Ο ένας βοηθούσε τον άλλον ανακάλυψαν δυνατότητες και ταλέντα που είχαν και δεν το ήξεραν .

-Παιδιά θα γίνω ζωγράφος θαυμάστε!! φώναζε ο Μανώλης και σαν αϊλουρος σκαρφάλωσε ψηλά στο σκηνικό δείχνοντας αυτό που ζωγράφισε. Δεν με πιστεύω, δεν παίζομαι!!

Η μεγάλη μέρα έφτασε. Το «Σπίτι του Πολιτισμού» γέμισε. Η παράσταση αρχινά.

Οι πρωταγωνιστές έχουν το άγχος του πρωτάρη.

Παίρνουν τις ανάσες τους ανεβαίνουν στη σκηνή. Οι θεατές χειροκροτούν .

Ησυχία στην αίθουσα.

Την ησυχία όμως τη σπάνε φωνές, αποδοκimasίες, κόρνες.

Όλοι παγώνουν και κοιτάζουν απορημένοι προς την κεντρική πόρτα της αίθουσας.

Μια μικρή ομάδα νεαρών με πρωτεργάτες τη γνωστή τριανδρία μπαίνει στην αίθουσα στέκονται στην πίσω πλευρά και συνεχίζουν να κάνουν φασαρία.

Η έναρξη της παράστασης με τη μελωδία του φλάουτου από τη Ρούσα και την ορχήστρα των φοιτητών από το Τμήμα Μηχανικών Μουσικής Τεχνολογίας και Ακουστικής επισκίασε τους ταραξίες που προς στιγμή πάγωσαν.

Ο αυτοσχεδιασμός της Ρούσας και του Φώτη έσωσε την παράσταση και οι **«ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»** πέτυχαν το στόχο που έβαλαν όταν σχεδίαζαν τη δράση.

«Το Αηδόνι της παρέας» άφησε άναυδους όλους μέσα στην αίθουσα και με τη συνοδεία του **«Ανέμου»** πλησίασαν την τριανδρία και την ομάδα τους, τους έπιασαν από τα χέρια και τους ανέβασαν πάνω στη σκηνή.

Η αίθουσα σείστηκε από τα χειροκροτήματα των θεατών και τα πρόσωπα όλων έλαμπαν από χαρά.

Με ένα μαγικό τρόπο οι **«ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ»** και οι καινούργιοι φίλοι τους έγιναν ένα πάνω στη σκηνή.

Μετά το τέλος της παράστασης όλα ήταν διαφορετικά!!!